

[Connie Hedegaard]

hvis der kunne føres en lidt mere helhedsorienteret politik, og hvis også landets største parti ville være med til at tage ansvar for noget, der burde være sund fornuft.

Aage Frandsen (SF):

Nu er det jo sådan i et politisk demokrati, at man stemmer om, hvad der er sund fornuft, og i foråret var vi enige om, at sund fornuft bl.a. var at gennemføre en SU-reform. Så må vi se, hvad der viser sig på nuværende tidspunkt. Men i foråret var der altså flertal for at gennemføre en SU-reform. Det er tydeligt, at undervisningsministeren er meget optaget af at være en slags sifinansminister, af at få orden i økonomien, og det er også godt, det skal han ikke have utak for, men undervisningen burde nok ligge ministerens hjerte lidt nærmere, når det trods alt er det job, der er afsat til ham.

Der har jo været meget diskussion om dette med forligsbud eller ikke forligsbud, og der er ikke tvivl om, at der i nogle af de elementer, som ministeren lagde frem i starten, var tale om et klart bud med det forlig, der var indgået mellem Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre; der er da også taget elementer ud.

Nu skal jeg jo erstatte mit partis normale ordfører på dette område, nemlig hr. Rahbæk Møller, der har været med til forhandlingerne, og både han og SF i øvrigt mener, at der stadig væk er et problem, når det drejer sig om suspensionen af dyrtidsreguleringen for visse beløbsgrænser.

Der er med forslaget, må vi sige, klart tale om en underminering af SU-reformen, vi taler ikke om teksten, men om ånden i den. Det gælder først og fremmest det, at man kun må tage én ungdomsuddannelse. Det lyder jo rigtigt umiddelbart, for hvorfor skal man have flere ungdomsuddannelser? Men det er ikke så enkelt endda, for der er jo en række ungdomsuddannelser, som naturligvis følger efter hinanden. Det gælder f.eks. tekniske assistent- og teknikeruddannelser, og det gælder også studentereksamen, derefter værkstedskursus og så teknikum. Man kan også sige, at det gælder studentereksamen/laborant. Der er en række uddannelser, som man givetvis med det forslag, der foreligger her, kommer til at ramme, noget, som man ikke har tænkt på fra forslagsstillers side. Jeg tror ikke engang, undervisningsministeren kunne komme i tanker om at ville ramme så hårdt

og vilkårligt, som jeg tror der bliver tale om på nogle områder.

Der står i forslaget, at man kun må tage én ungdomsuddannelse, men samtidig siger man i en anden sammenhæng, at der ikke er plads f.eks. på en videregående uddannelse. Man siger til unge, efter at de har taget studentereksamen: I kan ikke komme ind på en højere uddannelse – hvad så? Ja, de kan selvfølgelig blive ingeniører, men hvis de nu ikke har lyst til at blive ingeniører, hvad så? Så tager de i dag højere handelseksamen, ikke fordi de har lyst til det umiddelbart, de ville måske hellere være humanister, men det kan nu engang ikke lade sig gøre så let her i Haarders og Schlüters Danmark, og så vælger de højere handelseksamen. Her rammer man i virkeligheden også en gruppe unge, som man formentlig ikke havde tænkt sig at ramme med lovforslaget.

Et tredje område, hvor man kan sige, at stramninger også virker tilfældige og vilkårlige, er, at man ikke kan få støtte til at betale undervisningsafgift. Der er i hvert fald nogle uddannelser, som man ikke kan tage herhjemme, men som må tages uden for landets grænser, f.eks. kiropraktoruddannelsen. Her griber man også ind i noget, som man ikke har tænkt på på forhånd.

Det gælder formentlig også, når det drejer sig om de private gymnasier og studenterkurser. Disse institutioner får jo klaret deres økonomi delvis ved, at de studerende får dækket noget af egenbetalingen over SU, og det kan de ikke længere, og det må betyde, sådan som jeg ser det, og som man også, forstår jeg, ser det ude omkring på de pågældende institutioner, at de private studenterkurser og gymnasier bliver klart ringere stillet. Det er specielt studenterkurserne, fordi det er eleverne på dem, der er i den aldersgruppe, hvor de kan få SU. Jeg ved ikke, om det er ministerens hensigt.

Man må derfor sige, at der er en række ting i lovforslaget, som kræver en meget grundig bearbejdning, sådan at man får checket af, om det, også ud fra de politiske intentioner, som ministeren har, er det, man vil med det.

Sammenfattende vil jeg sige, at sådan som forslaget foreligger her, kan vi overhovedet ikke fra SF's side tilslutte os det. Hvis vi skal kunne tilslutte os det, skal det have en helt, helt anden karakter, og sådan som jeg tror, diskussionen kommer til at forme sig, er det meget svært at se, at vi kan være med.